

РЕШЕНИЕ

№ 4342

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2974** по описа за **2022** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, чрез процесуален представител юрк. И., против решение от 17.02.2022г., постановено по н.а.х.д. № 13515/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав. С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление № НП-13-508-21/07.04.2020г., издадено от изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“, с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето (ЗЗ) на [фирма] са наложени десет имуществени санкции, всяка в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лева, за десет идентични нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ, в частта „икономически права“.

С доводи, че обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на закона, касаторът претендира неговата отмяна, както и потвърждаване на наказателното постановление, в условията на евентуалност – връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът – [фирма], чрез процесуален представител юрк. К., в съдебно заседание и с представени писмени бележки взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

В производството пред въззивния съд е приета за установена следната фактическа обстановка:

При извършена проверка на [фирма] длъжностни лица от ИА „Медицински надзор“ установили, че лечебното заведение е изисвало и получило без правно основание суми за административни и финансови услуги във връзка с хоспитализирането по КП № 218 на десет пациента, поименно посочени. Установено било, че в История на заболяването /ИЗ/ на всеки от пациентите имало приложена подписана предварителна план-сметка за стационарно лечение по КП 218, в която били описани по вид и стойност административните и финансови услуги, избрани от З. по време на престоя му в МБАЛ „П.“, които не се заплащат от НЗОК. За така предоставените услуги били издадени фактури.

Въз основа на резултатите от проверката св. Г. съставила АУАН против лечебното заведение за десет нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ, като приела, че със заплатените от всеки от пациентите суми за административни и финансови услуги са засегнати икономическите им права.

Въз основа на АУАН, при идентично словесно описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното НП, с което на лечебното заведение са наложени десет имуществени санкции, всяка в размер на 1500 лв., за десет нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 ЗЗ.

Приетата от съда фактическа обстановка е установена от приобщените по делото писмени доказателства, както и от показанията на свидетелите Г., актосъставител, и Г., свидетел при установяване на нарушението.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са постановени в нарушение на чл. 42, т. 4 и 5, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 ЗАНН – липсва точно и ясно описание на нарушението, както и на нарушените правни норми. В допълнение съдът е приел, че лечебното заведение не е осъществило от обективна страна състава на нарушенията по чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

В случая имуществените санкции са наложени за десет идентични нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ. Съгласно последната разпоредба, като пациент всеки има право на зачитане на гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозните му права. Видно е че посочената като нарушена правна норма е обща като съдържание и не сочи конкретно задължение, което не е изпълнено, или забрана, която е нарушена. Нормата единствено регламентира, че при изпълнение на дейността си лечебното заведение следва да зачита правата на пациентите. Дадената правна квалификация на деянията, за които дружеството е санкционирано, е непълна. Нарушаването на принципите, визирани в чл. 86, ал. 1, т. 1 ЗЗ, при осъществяване на медицинската помощ, следва да бъде обвързано с посочване на конкретна правна норма, установяваща задължение на лечебното заведение.

Нарушенията е следвало да бъдат квалифицирани по Наредбата за осъществяването

на правото на достъп до медицинска помощ, като по този начин да бъде запълнена бланкетната законова норма. Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, и позоваването на бланкетни правни норми, води до неяснота относно това в какво се изразява изпълнителното деяние, довело до засягане правата на пациента, с което е нарушено правото на защита на нарушителя. Констатираният порок е достатъчно основание за отмяна на НП на процесуално основание.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законсъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 и 5 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лв., на основание чл. 37 ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.02.2022г., постановено по н.а.х.д. № 13515/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: